

Зцілення хворих

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав, що для того, щоб відбувалися чудеса, потрібна віра:

“Віра є необхідною для зцілення небесними силами. Книга Мормона навіть навчає, що “якщо не буде віри серед дітей людських, Бог не зможе творити ніякого чуда серед них” (Етер 12:12) [див. також 1 Нефій 7:12; УЗ 35:9]. У своєму визначному виступі про благословення хворих Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Потреба у вірі часто недооцінюється. Часто здається, що хворий і його сім’я цілком покладаються на силу священства та дар зцілення, який, як вони сподіваються, може бути у братів, які дають благословення, насправді ж більша відповідальність лежить на тому, кого благословляють. ... Важливішим елементом є віра людини, якщо та людина свідомо і відповідальна. Господар так часто повторював слова “Твоя віра спасла тебе!” [Матвій 9:22], що вони майже стали рефреном” [“President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick,” *New Era*, Oct. 1981, 47] (“Зцілення хворих”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2010, с. 49).

Старійшина Даллін Х. Оукс також нагадав нам, що важливою складовою наявності віри є готовність прийняти волю Бога:

“Застосовуючи безперечну силу священства Бога і високо цінуючи Його обіцяння—що Він почує молитву віри і відповідь на неї—ми завжди повинні пам’ятати, що віра і зцілююча сила священства не можуть дати результат, який би суперечив волі Того, Чийм священством воно є. Цього принципу ми

навчаємося з одкровення, в якому вказано, що старійшини Церкви будуть класти свої руки на хворих. Господнє обіцяння полягає в тому, що “того, хто має віру в Мене, щоб бути зціленим, і не призначений до смерті, буде зцілено” (УЗ 42:48; курсив додано). Так само в іншому сучасному одкровенні Господь проголосує, що коли хтось “просить згідно з волею Бога ... робиться саме так, як він просить” (УЗ 46:30) [див. також 1 Івана 5:14; Геламан 10:5].

З усього цього ми дізнаємося, що слуги Господа, застосовуючи Його божественну силу—навіть при наявності в людини достатньої віри, щоб бути зціленою,—не можуть дати благословення священства, яке б гарантувало їй зцілення, якщо на те зцілення немає Господньої волі.

Ми, діти Бога, знаючи про Його велику любов і Його неосяжне знання того, що є найкращим для нашого вічного добробуту, довіряємо Йому. Перший принцип євангелії—віра в Господа Ісуса Христа, а віра—це довіра. Я відчув довіру до слів мого двоюрідного брата, які він сказав на похороні дівчинки-підлітка, що померла від тяжкої недуги. Він сказав слова, які спочатку розчарували, а потім надихнули мене: “Я знаю: на те, щоб вона померла, була воля Господа. Її добре лікували. Їй давали благословення священства. Її ім’я подавали в храм для молитви. Було промовлено сотні молитов, щоб вона одужала. І я знаю, що в цієї сім’ї достаньо віри, щоб вона була зцілена, якби тільки не воля Господа забрати її додому у цей час”. Я відчув таку ж довіру до Бога і в словах батька іншої незвичайної дівчинки, яка нещодавно померла у підлітковому віці через рак. Він сказав: “Наша сім’я вірить в Ісуса Христа, і це не залежить від наслідків”. Ці вчення є для мене істинними. Ми робимо все можливе для зцілення дорогих нам людей, а потім віддаємо все в руки Господа” (“Зцілення хворих”, *Ensign* або *Ліягона*, трав. 2010, с. 50).

